

מדימונה העשיר והפורה והן מדחפיה, חושיה ונסיונה העשיר. אין גבול לעושר הבעותיה — היא מסוגלת לבטא את עצמה במלל ובגוף, בשירה ובדיבור, מאגריה ומשאכיה לעולם אינם מתרוקנים. למרות שנרמה כי היא מרחפת ומפליגה בדמימונה ולעיתים נורחת אליו, היא בהחלט שורשית וקרובה לטבע ולארמה.

היא כמו ציפור הזקוקה לחופש, לאוויר ומרחב מעוף, אך יחד עם זאת לקן בטוח וחם שאליו היא יכולה לחזור.

החיים הם עבורה כימה, והיא כל השחקנים. לפעמים היא ילדה משתוללת וחצופה, ולפעמים

היא מאוד חושנית, בעלת מרץ רב וסקרנות רבה ביותר. היא חייבת לטעום, להבין ולחוש כל נושא, במיוחד כאשר הוא מבטיח הרפתקה לחושיה.

ניגודיה רבים, היא מסוגלת בריזמית להיות משעשעת, הודות לחושיה-הומור, חוש מישחק ודמיון, ויחד עם זה עקשנית ומעצבנת. אף פעם לא משעמם איתה, והיא לעולם לא נשארת זמן רב בשום מצב-רוח.

אפילו בעיתות משבר או לחץ אינה מאבדת את האופטימיות שלה, האמונה בטוב והתיקוה. היא תמיד מתאוששת ונוסקת לגבהים, גם כאשר הכל נרמה שחור ואבוד.

קיים אצלה איוון נריר בין כוחותיה

לפעם את קורה-שפיות וחוזרת אליה היא התנודדה על הגבול הרק.

מיכל נפתלי, הגראפולוגית השנייה שאליה פניתי, העיפה מבט אחר על הכתב ואמרה לי: "וזה משהו מעולם הסיפורות". גם היא לא ידעה כמי מדובר.

כאשר סיימה לכתוב את חוות-הדעת שלה, הזעיקה אותי בטלפון: "את חייבת לכוון לדבר אתי, יש כאן חומר-נפץ, זאת לא אישיות רגילה".

היא קראה לי במישרה את חוות-הדעת המפורטת שהכינה, וביקשה שלא אגרע ממנה אפילו מילה אחת, כדי שמוכנם של הרברים לא ישתבש. כאשר שאלתי אותה אם

האוניברסאל של פגישת אדם והוויה, וזו חותמת: "So Welcome"

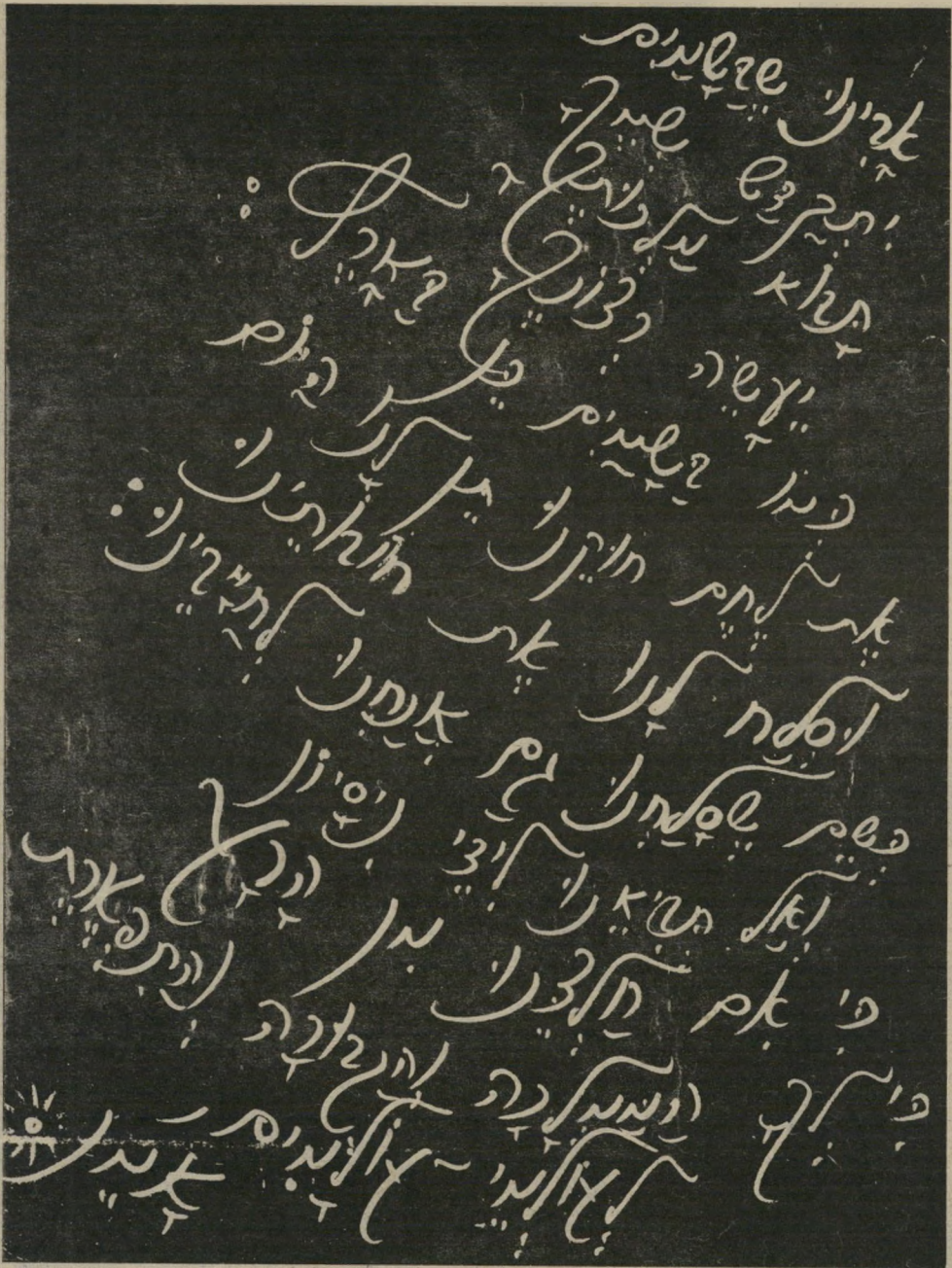
ולהתראות, באהבה, רייון: אחרי שהתרשמתי מן הכתוב וצורת הכתיבה, חשבתי כי יהיה זה מעניין לשמוע מה יגידו גראפולוגים מיקצועיים על האשה המיוחדת הזו. אילו מתכוונתיה שכבשו להן מער צים וחסידים שהלכו אחריה באש וכמים ועד להודו הגיעו מתגלות בכתיבה. הגראפולוג הראשון הראשון שברק כמה עמודים בכתב ידה היה יצחק חגג. הוא כתב את חוות-הדעת בקצרה ובצורה בוטה. הוא כתב את חוות-הדעת בלי שידע מיהו הכותבת.

זוהי חוות הדעת של יצחק חגג:

- אשה בלתי-יציבה כאופיה. לא ניתן לסמוך עליה או להטיל עליה תפקיד בעל ציביון אחר כלשהו.
- אשה שחיה בחזיות, לא מציאותית, מלאה בחלומות ואין לה קרמחשבה יציב.
- מידת הרגש כוללת וגוברת בצורה מאוד דומיננטית על מידת השכלתנות.
- בעלת דמיון עשיר, ראש בשמיים, הרואה את המציאות לא כפי שהיא, אלא מציאות דימיונית, בהתאם לתפישתה ותחושותיה. בקיצור, רגליה לא על הארמה, אלא היא מרחפת. עד כאן סיכומי של חגג.

כמו ציפור "חזקוקה לחופש!"

אשר שאלתיו אם לא גילה בכתביה, סימנים של מנהיגות והשפעה רבה על אנשים, אמר לי הגראפולוג כי לדעתו היתה הכותבת יכולה להשפיע רק על אנשים כמותה, שראשם בעננים, ולא על בני ארם נורמלים והגיוניים. הוא התרשם לפי כתיבה, כי היא היתה עוברת מפעם

"לבבית ונדיבה, אך אגוצנטרית, ומצפה כילדה לתשומת-לב רבה... כשהיא עושה דבר החורג מן המוסכמות או מזעזע אחרים — הדבר תורם עוד יותר לתענוג שלה..."

פילוסופית בוגרת. חושיה-מישחק יחד עם הדימון מאפשרים לה לקפוץ מתפקיד לתפקיד, ובכל דמות היא משכנעת. כי היא תמיד מאוד מאמינה כמה שהיא עושה ונאמנה לעצמה. גם כאשר הדבר חורג מהמוסכמות או מועזע אחרים — אדרבא — הרבר תורם עוד יותר לתענוג שלה. היא מרדנית ומהפכנית, אינה כוחלת לומר את דבריה, ולמרות זאת מצליחה באמנות רבה לטפח יחס-ציבור מצויינים, היות שהחן שלה רב וקשה לכעוס עליה.

הפיסיים הרבים, לכין יכולת ריגשית עצומה. היא לבבית ונדיבה, אך יחד עם זה אגוצנטרית ומצפה כילדה לתשומת-לב רבה ולהיוון חזיר, על כל מעשיה.

היא ספונטאנית ובלתי-אמצעית במגעייה עם בני-אדם, מצליחה להרשים את הסובבים אותה. בדרך-כלל סולחים לה אחרים על נטייתה למצב-ירוח קיצוניים.

היא מקורית בחשיבתה ויצירתית מאוד. את מקוריותה היא שואבת הן

הצליחה לגלות מיהו כותבת המיכתבים, אמרה לי כי כחורה ממישרדה שראתה את הכתב ושמעיה כי העולם הזה מתעניין בכותבת, סברה כי המדובר ברנה שני.

והרי חוות-הדעת של מיכל נפתלי, בלשונה:

המאפיין את הכותבת הוא החינניות הרבה והרחף למצות כל דבר עד תום. זוהי אישיות אמנותית, החיה כל דבר באינטנסיביות רבה. הכל אצלה בגודל — כעסה אדיר, אהבותיה מרקיעות שחקים והעצב שלה חודר למצולות.

